

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXVII. De Paulo Samosateno, déque haeresi ab eodem Antiochiae instituta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'.

Πει τὸ διπλὸν διονυσίου.

Επίταταις διονυσίων φέρεται καὶ ἀληθινές πρᾶξες Αὐτονοματικῆς καὶ Βερνίκης εἰκόνας Επισκόπου. καὶ ἡ πρὸς Τελεσφόρον. καὶ πρὸς Εὐφράνορα καὶ πάλιν Αὐτονοματικής Εὐπρεψίας αὐτῆς αὐτῆς ψευδέσθεως καὶ ἀλλαγέσθεως συγχέμματος. ἀ τὸν διονυσίον μαζικῶς Διονυσίων πρᾶξες Φωνεῖ. καὶ πάλις ἡ πρᾶξη ταύτας εἰσὶν αὐτοὺς παρ' ἡμῖν ἐπιτοποιαὶ. καὶ δὴ καὶ πολυνεπεῖ λόγοι ἐν ἐπιτοποιαῖς χαρακτηριστικαῖς γραφέντες ὡς οἱ τοῦ Φύσεως Τιμοθεοῦ τῷ παιδὶ πρωτοτεσταντούς, καὶ ὁ τοῦ περιεργούμενον. ὃν καὶ αὐτὸν Εὐφρανοεὶ αὐτετάχει. επὶ τέτοιοις καὶ Βασιλείδῃ τῷ Καί Πειθαπολιν παρεγκιών Επισκόπῳ γεάφων. Φησὶν εἴτε τὴν δέχθην ξένηπον πεποιηθεῖ τε ὄντοισι τοις διαφόροις οἵ ήμιν καὶ πρᾶξις τοις καλέσθεισιν επιτοποιεῖς. τοσαῦτα δὲ Διονυσίοις ἀλλαγὴν μηδὲν μῆνιν πει τοις τέτων ισοίσιαν, φέρεται τὸν κατ' ἡμᾶς τοῖς μετέπειτα γνωστὸν γνωστὸν ὅποια τὶς ήν, πρᾶξαδῶμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Πει παύλον τὸ Σαμοσατεῖον, καὶ τὸ Αὐτοκράτορες συστάσια.

Ἐγένοντο τοῖς Ρωμαίοις ἐπικλητίαις ἔτεσιν ἐνδεκαπεντάτα, διαδέχεται τὸ κατ' Αἰλεζανθρεαν ὄμώνυμος Διονύσιος. ὃν τέτωρ ἡ Αἰλεζανθρεαν καὶ Αὐτοχειαν τὸν βίον μεταλαβεῖσθε, τὸν Επισκόπην Παῦλον δὲ σκοτισθεῖσαν τοῖς αἰρέσιαις. τέττα τοτεπιναγχαμαπτεῖ πει τὸ Χειρότερον τὸν ἐπικλητικὸν διδασκαλίαν φερούσαντος, οἰς κοινῇ τὴν φύσιν αὐτῷ πει τὸν μὲν κατ' Αἰλεζανθρεαν Διονύσιον τοῦτον προσκεκληθεῖς οἱ αὖτε τὸν Σωμόδον αἴφικοι. γῆρας ὅμοιος καὶ αὐτένεισαν τὸ Κάματος αἰτιασάμενοι, αὐτοπληταῖς τοις παρεσταῖς, διὰ ἐπιστολῆς τὸν αὐτὸν γέμεισαν τὸν πει τὸν Κατεχόμενον προσεκληθεῖς. οἱ δὲ λοιποὶ τῷ ἐπικλητικῷ ποιμένες, ἀλλοιούσεις οἱ ἐπὶ λυμεώνα τὸ Χειρότερον ποιμένες, οἱ πάντες ἐπὶ τὴν Αὐτοκράτειαν πει τὸν πει τὸν Αὐτοκράτορας.

C A P U T XXVI.

De epistolis Dionysii Alexandrinorum Episcopi.

Praeter has exstant alia complures Huc referuntur Dionysii epistolæ. Inter quas sunt Niceph. 1.6. c. 24. illæ contra Sabellium scriptæ ad Ammonem Berenicensem episcopum. Alia item ad Telephorum, & ad Euphranorem altera. Alia rursus ad Ammonem & Euporū. Quatuor etiam libros de eodem argumento composuit, quos gentili suo Dionysio Romanorum episcopo nuncupavit. Sed & alia plures sunt apud nos illius epistolæ: & prolixiores libri epistolarī forma ac stilo conscripti. Cujusmodi sunt illi de naturalib[us], Timotheo puero dedicati. Item liber de temptationibus, quem etiam Euphranori nuncupavit. Ipse præterea in epistola quam ad Basilidem Pentapolitanum episcopum scripsit, Commentarium se compofuisse testatur in principium libri qui ecclesiastes dicitur. Porro ad hunc Basilidem variis etiam epistolas scriptas nobis reliquit. Atque hæc sunt Dionysii Scripta. Verum his jam expositis, nunc tandem quæ qualisque fuerit ætas nostra, posterorum notitiae tradamus.

C A P U T XXVII.

De Paulo Samosateno, & de heresiab eodem Antiochiae instituta.

Cum igitur Xystus undecim annis Huc referuntur Ecclesiæ Romanae præfuerit, in Nicēphorū ejus locum successit Dionysius, 1.6. c. 27. Alexandrino illi cognominis. Sub idem tempus defuncto Antiochiae Demetrio, Paulus Samosatenensis episcopatus suscepit. Hic cum aduersus Ecclesiæ doctrinam nimis abjecte & humiliiter de Christo sentire coepisset, quasi is nihil supra communem hominum naturam habuisset; Dionysius Alexandrinæ ecclesiæ Episcopus rogatus ut ad Concilium veniret, adventum quidem suum distulit, senectutem & infirmitatem corporis causatus. Ceterum quid ipse de hac quæstione sentiret, per epistolas indicavit. At reliqui Ecclesiæ pastores undique exciti, tanquam adversus gregis Dominici valetorem, simul omnes Antiochiam convenerunt.